

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Mihail Gheorghiev împotriva Președintelui Republicii Moldova,
Procuraturii Generale a Republicii Moldova, Curții de Apel Chișinău,
Judecătoriei Chișinău și Judecătoriei Cahul

(repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune)

împotriva deciziei din 11 iunie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat,

Dosarul nr: 2ra-723/25
Nr. PIGD 2-23181694-01-2ra-22102025

Recurs vădit neîntemeiat, conform art. 433 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, simplul dezacord al recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare.
--

Judecătoria Hîncești, sediul Central (jud. T. Mereuță)
Curtea de Apel Sud, sediul Comrat (jud. G. Colev, D. Fujenco, V. Hudoba)

2 octombrie 2026
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Mihail Gheorghiev,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,
Ana Cucerescu,
Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 19 mai 2023, Mihail Gheorghiev a depus cerere de chemare în judecată împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Generale a Republicii Moldova, Curții de Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău și Judecătoriei Cahul, solicitând încasarea, în mod solidar, a sumei de 6 000 000 euro cu titlu de prejudiciu moral, precum și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 20 000 lei.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a susținut că, la 24 aprilie 2019, prin intermediul avocatului său, Nicolae Daniliuc, s-a adresat Procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție cu o plângere prin care a solicitat dispunerea începerii urmăririi penale în privința judecătorilor Mihail Bușuleac, Dumitru Bosâi și Andrei Mironov, invocând săvârșirea faptelor prevăzute de art. 307 alin. (2) și art. 328 alin. (3) din Codul penal.

3. Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, Mariana Botezatu, din 3 mai 2019, s-a dispus refuzul primirii, înregistrării și examinării plângerii formulate de reclamant.

4. La 15 mai 2019, Mihail Gheorghiev, prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, a contestat ordonanța din 3 mai 2019 la Procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, în ordinea prevăzută de art. 299¹–299² din Codul de procedură penală.

5. Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, Adriana Bețișor, din 23 mai 2019, plângerea reclamantului a fost respinsă.

6. La 3 iunie 2019, reclamantul, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc, a contestat ordonanțele procurorilor Mariana Botezatu și Adriana Bețișor la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, în temeiul art. 313 din Codul de procedură penală.

7. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 8 august 2019, plângerea a fost respinsă ca neîntemeiată. Instanța a reținut, că argumentele referitoare la pretinsa încălcare de către procurori a prevederilor art. 19, 254, 265 și 274 din Codul de procedură penală sunt declarative, neîntemeiate și contravin circumstanțelor constatate în cadrul examinării plângerii.

8. La 12 august 2019, reclamantul, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 8 august 2019. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2019, recursul a fost respins ca nefondat, instanța de recurs apreciind, de asemenea, drept declarative și neîntemeiate argumentele privind pretinsa încălcare de către procurori a prevederilor art. 19, 254, 265 și 274 din Codul de procedură penală.

9. În susținerea pretențiilor sale, reclamantul a invocat că, drept consecință a acțiunilor pe care le califică drept ilegale și abuzive ale autorităților și instanțelor naționale, i-ar fi fost încălcat dreptul fundamental la libertate individuală și siguranță, garantat de art. 25 din Constituția Republicii Moldova.

10. Reclamantul a susținut că aplicarea în privința sa a măsurii preventive sub forma arestului preventiv pe o perioadă de 128 de zile i-a cauzat un prejudiciu moral considerabil, apreciind că o reparație echitabilă pentru prejudiciul pretins ar constitui suma de 6 000 000 euro.

11. Reclamantul susține că, prin acțiunile și inacțiunile autorităților pârâte, i-a fost cauzat un prejudiciu moral, a cărui reparare o solicită în temeiul normelor constituționale și civile, precum și al instrumentelor internaționale în materia protecției drepturilor.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

12. Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 15 februarie 2024, cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Gheorghiev a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

13. La 12 martie 2024, Mihail Gheorghiev a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea acesteia și admiterea pretențiilor sale. La 17 octombrie 2024, apelantul a depus apelul motivat, invocând aplicarea eronată de către prima instanță a prevederilor Legii nr. 1545/1998.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin decizia Curții de Apel Sud, sediul Comrat din 11 iunie 2025, apelul declarat de Mihail Gheorghiev a fost respins și menținută hotărârea din 15 februarie 2024 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

15. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că prima instanță a constatat și a elucidat pe deplin circumstanțele relevante pentru soluționarea cauzei, a aplicat corect normele de drept material și a respectat normele de drept procedural. Totodată, instanța de apel a apreciat drept întemeiată concluzia primei instanțe potrivit căreia circumstanțele invocate de reclamant nu se încadrează în condițiile

legale pentru angajarea răspunderii statului și repararea prejudiciului moral pretins. Instanța a relevat că dezacordul reclamantului cu actele procesuale emise de organele procuraturii și cu soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești nu este suficient, prin el însuși, pentru a constata caracterul ilicit al acestora și pentru a antrena răspunderea patrimonială a statului.

16. Instanța de apel a constatat că refuzul Procuraturii Anticorupție de a primi și examina plângerea formulată de reclamant, precum și respingerea contestațiilor acestuia prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 8 august 2019 și prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2019 nu constituie, în sine, temei pentru constatarea încălcării dreptului la examinarea plângerii penale și nici pentru acordarea despăgubirilor solicitate. Instanța a reținut că nu a fost constatată existența unei ilegalități imputabile autorităților statului, iar nemulțumirea reclamantului față de soluțiile adoptate în cadrul procedurilor respective nu poate fundamenta, în lipsa altor condiții prevăzute de lege, dreptul la repararea prejudiciului moral.

17. Totodată, instanța de apel a constatat că reclamantul nu a demonstrat întrunirea cumulativă a elementelor răspunderii civile delictuale. Acesta nu a probat existența unei fapte ilicite imputabile statului și nici legătura de cauzalitate dintre preținsele acțiuni sau inacțiuni ale autorităților și prejudiciul moral invocat. Potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, sarcina dovedirii circumstanțelor invocate în susținerea pretențiilor îi revine reclamantului. Instanța a mai reținut că normele constituționale, civile și internaționale invocate de acesta consacră, în mod general, dreptul persoanei la protecția drepturilor sale, însă nu pot constitui, în lipsa constatării unei fapte ilicite concrete și a celorlalte condiții ale răspunderii civile, un temei autonom pentru obligarea statului la plata despăgubirilor.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

18. La 6 octombrie 2025, Mihail Gheorghiev a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Sud, sediul Comrat, din 11 iunie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, precum și adoptarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral.

19. În motivarea recursului, recurentul a susținut că instanțele inferioare au apreciat eronat circumstanțele cauzei și au aplicat greșit normele de drept material. Acesta a reiterat că, în perioada 17 decembrie 2018 – 23 aprilie 2019, s-a aflat în arest preventiv timp de 128 de zile, măsură pe care o consideră ilegală. Totodată, recurentul a contestat aplicarea de către instanța de fond a prevederilor Legii nr. 1545/1998, susținând că acțiunea sa nu a fost întemeiată pe această lege, ci pe

normele constituționale, civile și internaționale indicate în cererea de chemare în judecată.

20. Recurentul a mai invocat că autoritățile procuraturii nu ar fi examinat în mod corespunzător plângerea penală formulată la 24 aprilie 2019, contrar prevederilor art. 274 din Codul de procedură penală, susținând că nu a fost emisă o ordonanță motivată de refuz în pornirea urmăririi penale în forma pe care acesta o considera impusă de lege, iar, instanțele inferioare nu au analizat corespunzător aceste argumente și au pronunțat hotărâri arbitrare, întemeiate pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor și pe interpretarea eronată a normelor juridice aplicabile.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

21. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

22. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

23. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre”.

24. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

25. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că dispozitivul deciziei Curții de Apel Sud, sediul Comrat, a fost pronunțat în ședință publică la 11 iunie 2025, iar copia integrală a deciziei motivate a fost expediată participanților la proces la 24 septembrie 2025 (f.d. 41). Prin urmare,

recursul declarat de Mihail Gheorghiev, la 6 octombrie 2025, se consideră depus în termen (a se vedea pct. 22).

27. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel exclusiv prin prisma temeiurilor de recurs prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, recursul este inadmisibil dacă este vădit neîntemeiat.

28. Potrivit practicii judiciare constante, recursul trebuie să conțină o argumentare juridică clară și pertinentă, din care să rezulte existența unor erori de drept material sau a unor vicii procedurale esențiale. Recursul nu constituie o cale de rejudecare a fondului cauzei, ci are ca obiect exclusiv controlul de legalitate al deciziei instanței de apel. Simplele nemulțumiri față de soluția pronunțată, neînsoțite de critici juridice concrete, nu întrunesc condițiile de admisibilitate.

29. Analizând motivele invocate în recurs, Completul de judecată constată că acestea nu se încadrează în temeiurile de recurs prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă, fiind orientate, în esență, spre reiterarea susținerilor formulate anterior și contestarea soluțiilor instanțelor inferioare prin prisma propriei aprecieri subiective asupra circumstanțelor cauzei.

30. Criticile recurentului privind pretinsa ilegalitate a menținerii arestului preventiv în perioada 17 decembrie 2018 – 23 aprilie 2019, aplicarea Legii nr. 1545/1998 și examinarea plângerii penale din 24 aprilie 2019 nu relevă erori de drept material sau procesual imputabile instanței de apel, de natura celor prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă.

31. Contrar susținerilor recurentului, instanța de apel a examinat pretențiile reclamantului prin prisma condițiilor răspunderii civile delictuale și a reținut în mod întemeiat că nu a fost demonstrată existența unei fapte ilicite imputabile statului și nici legătura de cauzalitate dintre acțiunile sau inacțiunile autorităților publice și prejudiciul pretins. Totodată, refuzul Procuraturii Anticorupție de a primi și examina plângerea reclamantului, precum și soluțiile pronunțate ulterior de instanțele judecătorești nu constituie, prin ele însele, temei pentru angajarea răspunderii patrimoniale a statului în sensul art. 2006 din Codul civil, această concluzie reflectând practica constantă a Curții Supreme de Justiție în cauze similare, inclusiv decizia [nr. 2ra-464/25](#).

32. Argumentul recurentului potrivit căruia instanțele inferioare ar fi aplicat nejustificat Legea nr. 1545/1998, deși acesta nu și-a întemeiat acțiunea pe prevederile legii respective, nu demonstrează existența unui viciu de legalitate al deciziei recurate. Calificarea juridică a raportului litigios și identificarea normelor de drept aplicabile circumstanțelor de fapt invocate constituie atribuția instanței de judecată și nu echivalează cu modificarea obiectului sau a temeiului factual al acțiunii.

33. De asemenea, criticile privind pretinsa lipsă a unei ordonanțe motivate de refuz în pornirea urmăririi penale vizează legalitatea actelor procesuale ale procurorului, supuse mecanismelor de contestare prevăzute de legislația procesual-penală, de care recurentul a beneficiat. Prin urmare, aceste aspecte nu pot fi reexamineate în cadrul prezentei acțiuni civile în repararea prejudiciului moral.

34. Nici susținerile privind pretinsa încălcare a dreptului la libertate și siguranță prin menținerea arestului preventiv timp de 128 de zile nu justifică angajarea răspunderii statului, în lipsa unui act prin care măsura respectivă să fi fost constatată ca ilegală și a demonstrării condițiilor răspunderii civile. Simpla calificare de către recurent a măsurii preventive drept ilegală și neconstituțională nu este suficientă pentru constatarea unei fapte ilicite.

35. Invocarea dispozițiilor constituționale și internaționale are caracter general și nu este susținută de identificarea unei ilegalități concrete stabilite în condițiile legii.

36. Completul de judecată reține că motivele invocate în recurs nu relevă erori de drept material sau procedural în sensul art. 432 din Codul de procedură civilă, ci exprimă nemulțumirea recurentului față de soluția instanței de apel și tind să determine o reexaminare a situației de fapt, inadmisibilă în procedura de recurs.

37. În aceste circumstanțe, Completul de judecată constată că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și se respinge ca fiind vădit neîntemeiat.

38. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Mihail Gheorghiev.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat